



Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Tomislavu Bagi, u pravnoj stvari tužiteljice Viktorije Rogulj iz Splita, Dubrovačka 23, OIB: 52603249057, zastupane po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Ivo Smrké i Maja Smrké iz Splita, protiv tuženika Addiko bank d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Kožul i Petrinović d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 47, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 25. ožujka 2026., u nazočnosti zamjenika punomoćnice tužiteljice i u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, na ročištu određenom radi objave presude, 27. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da su ništetne i bez pravnog učinka nepoštene ugovorne odredbe Ugovora o kreditu broj: 216-749/2006 od 13.12.2006.g., zaključenog između tužiteljice i tuženika, u dijelu u kojem je, u članku 2. ugovoreno kako banka odobrava kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 112.750,00 CHF prema srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. važećem na dan korištenja kredita, u članku 3. ugovoreno da se kamata obračunava u CHF, a naplaćuje u kunama po važećem srednjem tečaju CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. na dan plaćanja, u članku 4. ugovoreno kako je protuvrijednost mjesečnog anuiteta 676,13 CHF obračunatih po srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. plativo u kunama.

II Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 6. Ugovora o kreditu broj : 216-749/2006 od 13.12.2006.g., zaključenog između tužiteljice i tuženika, u dijelu u kojem je, ugovoreno kako je kamatna stopa promjenjiva na način da je banka ovlaštena izvršiti promjenu kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. i da korisnik kredita svojim potpisom na ovom ugovoru izjavljuje da je suglasan i da bez prigovora prihvata pismenu obavijest Banke o visini kamatne stope, visini anuiteta, te novi otplatni plan u skladu s promijenjenom kamatnom stopom.

III Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Slavenska avenija 6, OIB:14036333877 da tužitelju Viktoriji Rogulj iz Splita, Dubrovačka 23, OIB: 52603249057, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe na ime nepripadno naplaćenog iznosa temeljem nišetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i nišetne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF isplati novčani iznos od 126.466,73 kn/16.785,02 EUR sa zakonskom zateznom kamatom na svaki plaćeni iznos i to:

- na iznos od 161,64 kn/21,45 EUR s kamatom koja teče od 01.08.2007.g.;
- na iznos od 161,31 kn/21,41 EUR s kamatom koja teče od 01.09.2007.g.;
- na iznos od 358,17/47,54 EUR s kamatom koja teče od 01.10.2007.g.;
- na iznos od 357,08 kn/47,39 EUR s kamatom koja teče od 01.11.2007.g.;
- na iznos od 361,94 kn/48,04EUR s kamatom koja teče od 01.12.2007.g.;

pa do 31.12.2007.g. po stopi od 15% godišnje, od 01.01.2008.g. do 30.06.2011.g. po stopi od 14% godišnje, od 01.07.2011.g. do 31.07.2015.g. po stopi od 12% godišnje, od 01.08.2015.g. do 31.12.2022.g. po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredite odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena a od 01.01.2023.godine pa do isplate određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena;

- na iznos od 360,10 kn/47,79 EUR s kamatom koja teče od 01.01.2008.g.;
- na iznos od 366,64 kn/48,66 EUR s kamatom koja teče od 01.02.2008.g.;
- na iznos od 370,25 kn/49,14 EUR s kamatom koja teče od 01.03.2008.g.;
- na iznos od 653,15kn/86,69 EUR s kamatom koja teče od 01.04.2008.g.;
- na iznos od 614,50/81,56 EUR s kamatom koja teče od 01.05.2008.g.;
- na iznos od 608,37 kn/80,74 EUR s kamatom koja teče od 01.06.2008.g.;
- na iznos od 615,92 kn/81,75 EUR s kamatom koja teče od 01.07.2008.g.;
- na iznos od 604,83 kn/80,27EUR s kamatom koja teče od 01.08.2008.g.;
- na iznos od 605,38 kn/80,35 EUR s kamatom koja teče od 01.09.2008.g.;
- na iznos od 611,96 kn/81,22 EUR s kamatom koja teče od 01.10.2008.g.;
- na iznos od 842,44 kn/111,81 EUR s kamatom koja teče od 01.11.2008.g.;
- na iznos od 643,53 kn/85,41 EUR s kamatom koja teče od 01.12.2008.g.;
- na iznos od 983,52 kn/130,54 EUR s kamatom koja teče od 01.01.2009.g.;
- na iznos od 1010,27 kn/134,09 EUR s kamatom koja teče od 01.02.2009.g.;
- na iznos od 1028,15 kn/136,46 EUR s kamatom koja teče od 01.03.2009.g.;
- na iznos od 978,86 kn/129,92 EUR s kamatom koja teče od 01.04.2009.g.;
- na iznos od 988,28 kn/131,17 EUR s kamatom koja teče od 01.05.2009.g.;
- na iznos od 912,93 kn/121,17 EUR s kamatom koja teče od 01.06.2009.g.;
- na iznos od 857,44 kn/113,80 EUR s kamatom koja teče od 01.07.2009.g.;
- na iznos od 872,17 kn/115,76 EUR s kamatom koja teče od 01.08.2009.g.;
- na iznos od 901,43 kn/119,64 EUR s kamatom koja teče od 01.09.2009.g.;
- na iznos od 898,89 kn/119,30 EUR s kamatom koja teče od 01.10.2009.g.;
- na iznos od 869,31 kn/115,38 EUR s kamatom koja teče od 01.11.2009.g.;
- na iznos od 924,79 kn/122,74 EUR s kamatom koja teče od 01.12.2009.g.;
- na iznos od 969,30 kn/128,65 EUR s kamatom koja teče od 01.01.2010.g.;
- na iznos od 1032,58 kn/137,05 EUR s kamatom koja teče od 01.02.2010.g.;
- na iznos od 1018,07 kn/135,12 EUR s kamatom koja teče od 01.03.2010.g.;
- na iznos od 1103,98kn/146,52 EUR s kamatom koja teče od 01.04.2010.g.;
- na iznos od 1088,63 kn/144,49 EUR s kamatom koja teče od 01.05.2010.g.;

- na iznos od 1119,41 kn/148,57 EUR s kamatom koja teče od 01.06.2010.g.;
- na iznos od 1394,30 kn/185,06 EUR s kamatom koja teče od 01.07.2010.g.;
- na iznos od 1337,71 kn/177,54 EUR s kamatom koja teče od 01.08.2010.g.;
- na iznos od 1510,58 kn/200,49 EUR s kamatom koja teče od 01.09.2010.g.;
- na iznos od 1450,86 kn/192,56 EUR s kamatom koja teče od 01.10.2010.g.;
- na iznos od 1354,78 kn/179,81 EUR s kamatom koja teče od 01.11.2010.g.;
- na iznos od 1550,44 kn/205,78 EUR s kamatom koja teče od 01.12.2010.g.;
- na iznos od 1733,44 kn/230,07 EUR s kamatom koja teče od 01.01.2011.g.;
- na iznos od 1553,90 kn/206,24 EUR s kamatom koja teče od 01.02.2011.g.;
- na iznos od 1594,19 kn/211,59EUR s kamatom koja teče od 01.03.2011.g.;
- na iznos od 1542,80 kn/204,76 EUR s kamatom koja teče od 01.04.2011.g.;
- na iznos od 1557,40 kn/206,70 EUR s kamatom koja teče od 01.05.2011.g.;
- na iznos od 1896,74 kn/251,74 EUR s kamatom koja teče od 01.06.2011.g.;

pa do 30.06.2011.g. po stopi od 14% godišnje, od 01.07.2011.g. do 31.07.2015.g. po stopi od 12% godišnje, od 01.08.2015.g. do 31.12.2022.g. po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredite odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena a od 01.01.2023.godine pa do isplate određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena;

- na iznos od 1804,36 kn/239,48 EUR s kamatom koja teče od 01.07.2011.g.;
- na iznos od 2393,23 kn/317,64 EUR s kamatom koja teče od 01.08.2011.g.;
- na iznos od 2380,05 kn/315,89 EUR s kamatom koja teče od 01.09.2011.g.;
- na iznos od 1818,79 kn/241,39 EUR s kamatom koja teče od 01.10.2011.g.;
- na iznos od 1685,30 kn/223,68 EUR s kamatom koja teče od 01.11.2011.g.;
- na iznos od 1684,48 kn/223,57 EUR s kamatom koja teče od 01.12.2011.g.;
- na iznos od 1795,80 kn/238,34 EUR s kamatom koja teče od 01.01.2012.g.;
- na iznos od 1836,98 kn/243,81 EUR s kamatom koja teče od 01.02.2012.g.;
- na iznos od 1857,15 kn/246,49 EUR s kamatom koja teče od 01.03.2012.g.;
- na iznos od 1807,42 kn/239,89 EUR s kamatom koja teče od 01.04.2012.g.;
- na iznos od 1821,18 kn/241,71 EUR s kamatom koja teče od 01.05.2012.g.;
- na iznos od 1859,24 kn/246,76 EUR s kamatom koja teče od 01.06.2012.g.;
- na iznos od 1815,14 kn/240,91 EUR s kamatom koja teče od 01.07.2012.g.;
- na iznos od 1827,90 kn/242,60 EUR s kamatom koja teče od 01.08.2012.g.;
- na iznos od 1740,42 kn/230,99 EUR s kamatom koja teče od 01.09.2012.g.;
- na iznos od 1750,36 kn/232,31 EUR s kamatom koja teče od 01.10.2012.g.;
- na iznos od 1813,26 kn/240,66 EUR s kamatom koja teče od 01.11.2012.g.;
- na iznos od 1815,70 kn/240,98 EUR s kamatom koja teče od 01.12.2012.g.;
- na iznos od 1769 kn/234,86 EUR s kamatom koja teče od 01.01.2013.g.;
- na iznos od 1753,86 kn/232,78 EUR s kamatom koja teče od 01.02.2013.g.;
- na iznos od 1750,27 kn/232,30 EUR s kamatom koja teče od 01.03.2013.g.;
- na iznos od 1835,36 kn/243,59 EUR s kamatom koja teče od 01.04.2013.g.;
- na iznos od 1750,17 kn/232,29 EUR s kamatom koja teče od 01.05.2013.g.;
- na iznos od 1704,63 kn/226,24 EUR s kamatom koja teče od 01.06.2013.g.;
- na iznos od 1668,82 kn/221,49 EUR s kamatom koja teče od 01.07.2013.g.;
- na iznos od 1711,07 kn/227,10 EUR s kamatom koja teče od 01.08.2013.g.;
- na iznos od 1737,75 kn/230,64 EUR s kamatom koja teče od 01.09.2013.g.;

- na iznos od 1803,07 kn/239,31 EUR s kamatom koja teče od 01.10.2013.g.;
- na iznos od 1774,29 kn/235,49 EUR s kamatom koja teče od 01.11.2013.g.;
- na iznos od 1816,76 kn/241,13 EUR s kamatom koja teče od 01.12.2013.g.;
- na iznos od 1763,98 kn/234,12 EUR s kamatom koja teče od 01.01.2014.g.;
- na iznos od 1177,54 kn/156,29 EUR s kamatom koja teče od 01.02.2014.g.;
- na iznos od 1195,01 kn/158,61 EUR s kamatom koja teče od 01.03.2014.g.;
- na iznos od 1176,31 kn/156,12 EUR s kamatom koja teče od 01.04.2014.g.;
- na iznos od 1155,35 kn/153,34 EUR s kamatom koja teče od 01.05.2014.g.;
- na iznos od 1149,29 kn/152,54 EUR s kamatom koja teče od 01.06.2014.g.;
- na iznos od 1163,14 kn/154,38 EUR s kamatom koja teče od 01.07.2014.g.;
- na iznos od 1194,04 kn/158,48 EUR s kamatom koja teče od 01.08.2014.g.;
- na iznos od 1220,00 kn/161,92 EUR s kamatom koja teče od 01.09.2014.g.;
- na iznos od 1211,37 kn/160,78 EUR s kamatom koja teče od 01.10.2014.g.;
- na iznos od 1250,40 kn/165,96 EUR s kamatom koja teče od 01.11.2014.g.;
- na iznos od 1260,08 kn/167,24 EUR s kamatom koja teče od 01.12.2014.g.;
- na iznos od 1265,58 kn/167,97 EUR s kamatom koja teče od 01.01.2015.g.;
- na iznos od 1263,32 kn/167,67 EUR s kamatom koja teče od 01.02.2015.g.;
- na iznos od 1263,32 kn/167,67 s kamatom koja teče od 01.03.2015.g.;
- na iznos od 1263,32 kn/167,67 EUR s kamatom koja teče od 01.04.2015.g.;
- na iznos od 1263,32 kn/167,67 EUR s kamatom koja teče od 01.05.2015.g.;
- na iznos od 1263,32 kn/167,67 EUR s kamatom koja teče od 01.06.2015.g.;
- na iznos od 1263,32 kn/167,67 EUR s kamatom koja teče od 01.07.2015.g.;

do 31.07.2015.g. po stopi od 12% godišnje, od 01.08.2015.g. do 31.12.2022.g. po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredite odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena a od 01.01.2023.godine pa do isplate određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena;

- na iznos od 1263,32 kn/167,67 EUR s kamatom koja teče od 01.08.2015.g.;
- na iznos od 1263,32 kn/167,67 EUR s kamatom koja teče od 01.09.2015.g.;
- na iznos od 1263,32 kn/167,67 EUR s kamatom koja teče od 01.10.2015.g.;

do 31.12.2022.g. po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredite odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena a od 01.01.2023.godine pa do isplate određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

IV Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužiteljici trošak ovog postupka u iznosu od 4.066,31 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, sve u roku od 15 dana.

V Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadom troška postupka preko određenog iznosa od 4.066,31 eura, a do zatraženog iznosa.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi kako su stranke su sklopile Ugovor o kreditu čija namjena je bila kupnja nekretnine. Tuženik da je u unaprijed formuliranom, standardiziranom ugovoru ugovorio valutnu klauzulu u valuti švicarski franak, otplatu kredita vezao uz tu valutu i naveo da je kamatna stopa promjenjiva i to na način da ovisi jedino i isključivo o jednostranoj odluci banke bez navođenja egzaktnih, jasnih, provjerljivih parametara na koji način će se ona mijenjati. Takvo postupanje da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, odnosno odredbu o jednostranoj promjeni kamatnih stopa, a da prije i u vrijeme zaključenja ugovora s tužiteljicom nije pojedinačno pregovarao niti utvrdio egzaktnu parametre i metodu izračuna parametara koji utječu na promjenu stope ugovorene kamate. Zbog takvog protupravnog postupanja tuženika da je protiv istog vođen postupak kolektivne zaštite interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu gdje je Visoki trgovački sud RH potvrdio presudu trgovačkog suda u Zagrebu kojom se utvrđuje da je ovdje tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31., prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, a time i interese i prava tužiteljice. Zbog navedenog tužiteljica predlaže provesti postupak i prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. Tuženik se usprotivio tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu, ističe kako je tužitelj već ostvario pravo čije ostvarenje traži u ovom postupku i to sklapanjem Aneksa zbog čega mu se osporava pravni interes. Za nepoštenu odredbu se mora smatrati načelno kao da nikada nije postojala tako da ne može imati učinak u odnosu na potrošača s posljedicom ponovne uspostave pravne i činjenične situacije u kojoj bi se potrošač nalazio kada navedena odredba ne bi postojala. Cilj utvrđivanja pojedinih odredaba ugovora o kreditu nepoštenima i ništetnima jest restitucija potrošača, a to da je učinjeno Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, prihvatom izračuna konverzije od strane tužitelja i sklapanjem aneksa kojim se tužiteljica suglasila. Bez sagledavanja svih okolnosti svakog konkretnog slučaja da se ne može obrazloženo tvrditi da bi iz razloga što bi u kolektivnom sporu odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi ili valutnoj klauzuli bile proglašene nepoštenima sve takve odredbe u svim ugovorima bile nepoštene. Sporne odredbe da su jasne, lako uočljive i razumljive zbog čega da nije dopušteno ocjenjivati njihovu nepoštenost. Metodologijom promjene kamatnih stopa u kreditnom i depozitnom poslovanju s fizičkim osobama HYPO-ALPE ADRIA-BANK d.d. da su jasno definirani parametri koji utječu na promjenjivost kamatnih stopa na kreditne proizvode tuženika. Metodologijom da je jasno navedeno pojašnjenje svakog pojedinog parametra, datumi na koje tuženik utvrđuje promjene istih kao i informacija o načinu provjere vrijednosti svakog pojedinog parametra od strane potrošača. Ističe da se o odredbi o valutnoj klauzuli pojedinačno pregovaralo zbog čega se ne može raditi o nepoštenoj ugovornoj odredbi. Kreditni referent da je tužiteljici objasnio značenje ugovaranja valutne klauzule kao i ekonomske posljedice koje valutna klauzula može imati za tužitelja, a javni bilježnik da je tužitelju prilikom solemnizacije protumačio značenje svih ugovornih odredbi i pravne posljedice. Sklapanje ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF da je bio izbor tužiteljice jer je tuženik u to vrijeme nudio i druge proizvode, odnosno sklapanje ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u eurima ili kunske kredite, ali tužiteljica da je

odabrala upravo predmetni ugovor. Ističe i prigovor zastare. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

3. U postupku je sud izvršio uvid u ugovor o kreditu od 13. prosinca 2006. i otplatni plan te aneks (l.s. 6-22, 134-138, 209-214), izračun konverzije (l.s. 23-29), metodologiju promjene kamatnih stopa, Bilten tuženika, specifikaciju uplata, obavijest o provedenoj konverziji, pregled prometa (l.s. 48, 90-106, 118-133, 139-167), sudsku praksu (l.s. 49-58, 61-89), model kretanja tečaja (l.s. 59,60), pisani iskaz Ive Krhlanko Cvetko (l.s. 112-115), proveo financijsko-knjigovodstveno vještačenje (l.s. 190-198, 227-231, 266-274, 348-350, 360-364), saslušao tužiteljicu (l.s. 615-617). Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga. Tuženik je odustao od prijedloga za saslušanjem svjedokinje Mande Glibota i javnog bilježnika. Ovaj sud je presudu donio 14. srpnja 2025., a istu je županijski sud ukinuo i predmet vratio sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Prema čl. 295. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, u daljnjem tekstu: ZOO) opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formularnom (tipskom) ugovoru, bilo da se na njih ugovor poziva. Opći uvjeti ugovora dopunjuju posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru, i u pravilu obvezuju kao i ove. Prema čl. 59. ZZP/03, odnosno čl. 71. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine RH br. 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, 56/13, u daljnjem tekstu: ZZP/07), Ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a poglavito: odredbu o iznosu zajma, odredbu o godišnjoj kamatnoj stopi i pretpostavkama pod kojima se godišnja kamatna stopa može promijeniti, odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti, odredbu o realnim godišnjim kamatama na zajam (efektivnoj kamatnoj stopi), odredbu o pretpostavkama pod kojima realna godišnja kamata na zajam može biti promijenjena, odredbu o iznosu, broju i razdoblju ili datumu otplate pojedinih obroka zajma, odredbu o ukupnom trošku zajma, odredbu o obvezi i uvjetima štednje ili pologa novca, ako je to pretpostavka za odobrenje zajma, godišnji kamatnjak za zajam i kamatnjak za sredstva pologa ako je polog pretpostavka za odobrenje zajma, odredbu o sredstvima osiguranja plaćanja, odredbu o pretpostavkama i postupku raskida ugovora o zajmu. Prema čl. 26. st. 3. ZOO-a (s primjenom od 01. siječnja 2008.) ako su kamate ugovorene, ali nije određena njihova stopa, između osoba od kojih barem jedna nije trgovac, vrijedi kamatna stopa u visini četvrtine stope zakonskih zateznih kamata, a između trgovaca polovina stope zakonskih zateznih kamata određene sukladno stavku 1. ovoga članka. Prema čl. 272. ZOO-a činidba je određiva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi. Ako ta treća osoba neće ili ne može odrediti činidbu, ugovor je ništetan.

6. Prema čl. 81. st. 1. ZZP/03, odnosno čl. 96. ZZP/07, Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema čl. 84. ZZP/03, odnosno čl. 99. ZZP/07 nije dopušteno

ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive. Prema čl. 87. st. 1. ZZP/03, odnosno čl. 102. st. 1. ZZP/07 nepoštenu ugovorna odredba je ništava. Prema čl. 1111. st. 1. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Prema čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

7. Među strankama nije sporno da su zaključile ugovor o kreditu, dok je sporno je li ugovorena valutna klauzula nišetna i je li nišetna odredba o promjenljivoj kamatnoj stopi. Nakon izrade nalaza i mišljenja tužiteljica je tužbeni zahtjev uredila u skladu s izračunom vještaka u koji nisu uračunate tzv. negativne razlike. Dalje je sporno je li nastupila zastara potraživanja. Sporno je i to je li prihvaćanjem konverzije otpala pravna osnova za potraživanje u ovoj parnici, odnosno ima li zbog toga tužiteljica pravni interes za podnošenje tužbe u ovom predmetu.

8. Iz ugovora o kreditu sklopljenog 13. prosinca 2006. proizlazi da su stranke ugovorile da je redovna kamata promjenjiva, a na dan zaključenja ugovora da iznosi 3,88 % godišnje te da je kamata promjenjiva u skladu s važećim odlukama Banke.

9. Iz izvedenih dokaza proizlazi osnovanost tužbenoga zahtjeva, odnosno sud je zaključio da je valutna klauzula nišetna, kao i da je nišetna odredba o promjenljivoj kamatnoj stopi.

10. Naime, Trgovački sud u Zagrebu je 7. travnja 2013. donio presudu P-1401/12 u sporu za zaštitu potrošača protiv osam tuženih banaka, među njima i ovdje tuženika. Tom presudom je utvrđeno da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača unoseći u ugovore o kreditu nišetne odredbe o valutnoj klauzuli kojom je glavnica vezana uz švicarski franak, a da prije zaključenja predmetnog ugovora kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana pa je time prednik tuženika postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima. U tom postupku je od strane sudova obrazloženo i da takva odredba nije bila razumljiva za klijente jer im nisu na valjan način objašnjenje posljedice i doseg takvih ugovornih odredbi po njih kao potrošače, time da su tužene banke kao trgovci bile svjesne rizika po korisnike kredita kao potrošače zbog ugovaranja ovih kredita uz primjenu valutne klauzule u švicarskim francima pri čemu su banke svjesno propustile o tome informirati klijente kao buduće korisnike kredita. Navedena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda PŽ-6632/17, kao i kasnijim odlukama Vrhovnog i Ustavnog suda. Budući da je ta presuda donesena u postupku radi kolektivne zaštite potrošača, ista temeljem članka 138.a ZZP/07 i odredbi članka 502.c ZPP-a veže sud za utvrđenja iz navedenih odluka u postupcima radi isplate.

11. Nesporno je da predmetni Ugovor sadrži odredbu o valutnoj klauzuli kojom je glavnica vezana uz valutu švicarski franak (CHF). Upravo takva odredba je bila predmet spora u navedenoj parnici za zaštitu kolektivnih prava i interesa potrošača. Kako je već navedeno, u tom postupku je utvrđeno da takva odredba nije bila razumljiva za klijente jer im nisu na valjan način objašnjene posljedice i doseg takvih ugovornih odredbi po njih kao potrošače, s time da su tužene banke kao trgovci bile svjesne rizika po korisnike kredita kao potrošače zbog ugovaranja ovih kredita uz primjenu valutne klauzule u švicarskim francima pri čemu su banke svjesno propustile o tome informirati klijente kao buduće korisnike kredita. Budući da je sud temeljem članka 138.a ZZP/07 i članka 502.c Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, u daljnjem tekstu: ZPP) vezan utvrđenjima iz navedene parnice, zaključak suda je da je sporna odredba o valutnoj klauzuli ništetna.

12. Člancima 323. i 324. ZOO-a propisano je da je svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve što je stekla na osnovu ništetnih odredbi ugovora, a da ništetnost pojedinih odredbi ne dovodi do ništetnosti cijelog ugovora ako ugovor može opstati bez njih. Pri tome se polazi od načela *favor negotii*, to jest u prilog održanju ugovora na pravnoj snazi, ako se ikako može. Takvo stajalište je zauzeo i Visoki trgovački sud u svojoj presudi PŽ-6632/17. Stoga je tuženik dužan vratiti tužitelju razliku anuiteta koja je nastala primjenom ništetne odredbe o valutnoj klauzuli.

13. U odnosu na prigovor zastare ističe se da je pokretanjem postupka radi zaštite kolektivnih prava i interesa potrošača došlo do prekida zastare sukladno odredbi članka 241. ZOO-a. Kako je taj postupak pokrenut 4. travnja 2012. tada je i došlo do prekida zastare te je danom pravomoćnog okončanja predmetnog spora 14. lipnja 2018. za tražbinu (presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17) zastara počela teći iznova, pri čemu se vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa, a takav stav je izražen i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018. Budući da se u ovom predmetu primjenjuje opći petogodišnji zastarni rok iz čl. 225. ZOO-a, a da je tužba podnesena 7. lipnja 2019., jasno je da zastara nije nastupila jer je tužba podnesena u roku. Vrhovni sud Republike Hrvatske je 1. ožujka 2022. donio Objedinjeno pravno shvaćanje o početku tijeka zastare u slučaju restitucijskih zahtjeva kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovornih odredbi u CHF, radi dodatnog tumačenja i objašnjenja shvaćanja iz revizijske odluke broj Rev-2245/2017-2 od 20. ožujka 2018. i pravnog shvaćanja Građanskog odjela VSRH broj Su-IV-47/2020-2 od 30. siječnja 2020., u kojem je navedeno da ako je ništetnost ustanovljena već u postupku kolektivne zaštite potrošača tada zastarni rok, sukladno tekstu oba pravna shvaćanja, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od (naknadnog) utvrđenja ništetnosti sadržajno istovjetnih ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se oni pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite. Kako je zastara počela teći pravomoćnošću presude kojom je utvrđena ništetnost načina postupanja tuženice prilikom ugovaranja valutne klauzule kojima je glavnica vezana uz CHF od 14. lipnja 2018. (presuda Visokog trgovačkog suda broj PŽ-6632/17), to u trenutku podnošenja tužbe u konkretnom slučaju zastara nije nastupila.

14. Jednostranim pristupom tuženik je unaprijed sročnim odredbama tužiteljici nametnuo ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, što je u suprotnosti s odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača budući uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Do istog zaključka se dolazi uzimajući u obzir i zaključke Visokog trgovačkog suda sadržanog u presudi poslovni broj PŽ-7129/2013-4., prema kojem, iako nije zabranjeno istovremeno ugovoriti valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu, činjenica što obveza potrošača istovremeno ovisi o dva promjenjiva bitna elementa čini tu obvezu posebno rizičnom, jer u vrijeme sklapanja ugovora potrošač ne zna koji iznos glavnice u kunama će biti u obvezi tijekom dugoročne otplate kredita vratiti banci, a ne zna niti koju će cijenu (redovnu kamatu) za to platiti, kao i Vrhovnog suda Republike Hrvatske sadržanog u odluci poslovni broj Revt 249/14-2, da su banke kao visoko specijalizirane novčarske ustanove, čiji predmet poslovanja je novac kojeg plasiraju potrošačima u vidu raznih novčarskih "proizvoda", dužne maksimalno odgovorno pristupiti svakom pojedinom potrošaču i pomoći mu da se u okviru zakonom dopuštenih mogućnosti koristi njihovim uslugama, ali nikada na njegovu štetu. Prema odredbi čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 05. travnja 1993. godine ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, proizašlih iz ugovora. Prema odredbi čl. 5. Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Prema presudi i rješenju Vrhovnog suda RH poslovni broj Rev-2221/18 od 03. rujna 2019. kako su ugovorne kamate po svojoj pravnoj naravi naknada koju se korisnik kredita obvezuje platiti banci za korištenje iznosa novčanih sredstava odobrenih mu na određeno vremensko razdoblje od strane banke uz obvezu vraćanja iskorištenog iznosa novca, u vrijeme i na način kako je to ugovoreno ugovorom o kreditu, onda se nameće zaključak da takva ugovorna odredba mora biti određena odnosno određiva u smislu čl. 269. st. 2. i čl. 272. ZOO-a.

15. Prema odredbi čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 05. travnja 1993. godine ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, proizašlih iz ugovora. Prema odredbi čl. 5. Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo.

16. Nije sporno da stranke o odredbi ugovora prema kojoj je redovna kamatna stopa tijekom postojanja obveze promjenjiva, nisu pojedinačno pregovarale, niti tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka tvrdi da je korisnik kredita na tu odredbu mogao utjecati, a isto proizlazi i iz iskaza tužiteljice. Osim toga, tuženik se poziva na vlastite akte (odluke, Metodologiju) koji su sadržani u samom ugovoru i po prirodi stvari o tim uvjetima se i ne može pojedinačno pregovarati. Sklopljeni ugovor ne sadrži referentnu stopu koja se primjenjuje na početnu kamatnu stopu, a niti precizan način utvrđivanja promjene kamatne stope.

17. U ovom postupku nije utvrđeno općenito nepošteno ponašanje tuženika, nego je utvrđena nepoštenost (a time i ništetnost) pojedinih odredbi ugovora koji ugovori su sastavljeni od strane tuženika, bez pojedinačnog pregovaranja s tužiteljem. Sud dolazi do zaključka da ugovorna odredba kojom se promjena kamatne stope čini ovisnom o odluci tuženika nije razumljiva. Ovo, uz već navedeno kako predmetni ugovor ne sadrži

referentnu stopu koja se primjenjuje na početnu kamatnu stopu, slijedi i iz činjenice da predmetni ugovor ne sadrži precizan način utvrđivanja promjene kamatne stope već je samo preopćenito, paušalno i neprecizno navedeno u čl. 6. Ugovora: „Ugovorne strane su suglasne da će se Korisniku kredita, ako se pridržava svih odredbi ovog Ugovora 01.07.2007. (prvi srpnja dvijetisućesedme) godine promijeniti kamatna stopa na kamatnu stopu važeću za skupinu klijenata kojoj je Korisnik kredita pripadao u vrijeme odobravanja kredita. Nakon promjene kamatne stope, ista se mijenja sukladno Odluci o kamatnim stopama Hypo-Alpe-Adria-Bank d.d. ili drugog akta Banke. Korisnik kredita svojim potpisom na ovom Ugovoru izjavljuje da je suglasan i da bez prigovora prihvaća pismenu obavijest Banke o visini kamatne stope i visini anuiteta u skladu s promijenjenom kamatnom stopom.“ Ovakva odredba predstavlja previše uopćenu definiciju bez preciznih i jasnih kriterija po kojima se promjena kamate može odrediti pa se ni po takvim definicijama ne može (u vrijeme potpisivanja Ugovora o kreditu) znati uslijed čega dolazi do promjene kamatne stope, kolika će ta promjena biti, koliko će trajati, kada će uslijediti nova promjena, koliko će tih „novih“ promjena biti, itd.

18. Stranke nisu priložile obavijesti o promjeni kamatne stope iz kojih bi eventualno bili razvidni razlozi zbog kojih dolazi do promjene. Tuženik je u nedostatku odgovarajućih propisa o tome u ugovoru koristio odredbu kojom je na općenit i normativan način promjenu kamatne stope vezao isključivo za svoju vlastitu odluku, što je protivno načelu savjesnosti i poštenja. Tužiteljici je trebalo ponuditi- objasniti razloge promjene kamatne stope, pojedinačno o tome razgovarati i na taj način omogućiti tužiteljici, kao klijentu-potrošaču, da pristane na takve odredbe (koje jasno definiraju uvjete i razloge zbog kojih se kamatna stopa može mijenjati) i iskoristi neke od navedenih solucija, odnosno prigovoriti povećanju stope redovne kamate ili zatražiti okončanje ugovornog odnosa. Primjenom navedene ugovorne odredbe tuženik je izbjegao utjecaj druge ugovorne strane (tužiteljice) na cijenu, što je suprotno čl. 247. ZOO-a koja propisuje da je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora, a bitni sastojci su predmet i cijena (kamate također predstavljaju cijenu). Takva jednostrana određena ugovorna odredba protivna je i načelu savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO-a jer je neizvjestan i iznos glavnice kredita kojeg klijent (tužiteljica) ima obvezu vratiti banci i cijena. Predmetna odredba u ugovor je unesena samo od strane tuženika, na koju odredbu tužiteljica nije mogao utjecati jer o istoj nije pojedinačno pregovarano (kako je ranije obrazloženo), što sve čini predmetnu ugovornu odredbu suprotnu načelu savjesnosti i poštenja. Sve navedeno dovodi do zaključka da su predmetne odredbe ugovora o kreditu ništetne, a isti stav izražen je i u presudi i rješenju Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-1215/17, od 26. lipnja 2019.

19. Sud je nalaz i mišljenje vještaka Marijana Jovića prihvatio držeći da je sastavljen objektivno i stručno od strane ovlaštenog sudskog vještaka s obzirom na nalog koji je vještaku zadan. Vještak je naveo da je u razdoblju od 30.06.2007. tuženik mijenjao kamatnu stopu na više u odnosu na ugovorenu, te je za plaćanje anuiteta korišten srednji tečaj CHF/KN tuženika važeći na dan plaćanja. Tužitelj je kao korisnik kredita zbog mijenjanja kamatne stope u razdoblju od 31.07.2007. do 30.09.2015. platio veće iznose anuiteta od anuiteta koji bi bili plaćeni da je tijekom cijelog razdoblja otplate primijenjena početno ugovorena kamatna stopa, u ukupnom iznosu $K_n=54.390,84$. Navedeni iznos je kumulativ mjesečnih iznosa dospjelih sukladno otplatnoj dinamici kredita. Tužitelj je kao korisnik kredita zbog primjene valutne klauzule i mijenjanja tečaja CHF u odnosu na kunu, u razdoblju cjelokupne otplate platio pojedinačne veće

iznose anuiteta od anuiteta koji bi bili plaćeni da je tijekom cijelog razdoblja otplate primijenjen tečaj CHF u odnosu na kunu prema kojem je kredit isplaćen ukupnom iznosu $K_n=72.075,89$. Zbirni iznos preplate anuiteta iznosi $K_n=126.466,73$, odnosno 16.785,02 Eur sukladno fiksnom tečaju konverzije. Navedeni iznosi su kumulativ mjesečnih iznosa dospjelih sukladno otplatnoj dinamici kredita. Prikaz pojedinačnih mjesečnih iznosa je predložen tablično u nastavku. Vještak je napravio i izračun u koji nisu uključene negativne razlike. Vještak je naveo da je tužitelj kao korisnik kredita zbog mijenjanja kamatne stope u razdoblju od 31.07.2007. do 30.09.2015. platio veće iznose anuiteta od anuiteta koji bi bili plaćeni da je tijekom cijelog razdoblja otplate primijenjena početno ugovorena kamatna stopa, u ukupnom iznosu $K_n=54.390,84$. Navedeni iznos je kumulativ mjesečnih iznosa dospjelih sukladno otplatnoj dinamici kredita. Tužitelj je kao korisnik kredita zbog primjene valutne klauzule i mijenjanja tečaja CHF u odnosu na kunu, u razdoblju cjelokupne otplate platio pojedinačne veće iznose anuiteta od anuiteta koji bi bili plaćeni da je tijekom cijelog razdoblja otplate primijenjen tečaj CHF u odnosu na kunu prema kojem je kredit isplaćen ukupnom iznosu $K_n=70.518,18$. Zbirni iznos preplate anuiteta iznosi $K_n=124.909,02$, odnosno 16.578,28 Eur sukladno fiksnom tečaju konverzije. Navedeni iznosi su kumulativ mjesečnih iznosa dospjelih sukladno otplatnoj dinamici kredita. Prikaz pojedinačnih mjesečnih iznosa je predložen tablično u nastavku. Tuženik je tražio izračun kredita uz primjenu kamatne stope koja je vrijedila za kredite u kunama u vrijeme zaključenja ugovora o kreditu pa je vještak u drugoj dopuni naveo da je uvidom u objavljene podatke HNB-a o prosječnim mjesečnim kamatnim stopama za dugoročne kunske kredite stanovništvu u mjesecu prosincu 2006. kada je sklopljen ugovor o kreditu, kamatna stopa iznosila 9,44% godišnje, znatno više od kamata po kreditima s valutnom klauzulom. U tablici koja je u prilogu tog nalaza izvršen je izračun razlike anuiteta uz primjenu navedene kamatne stope i tečaja po kojem je kredit isplaćen u odnosu na anuitete koje je banka naplatila. Zbog evidentne namjere tuženika da se izrazi razlika između tada odobravanih kunskih kredita u odnosu na kredite s valutnom klauzulom, u tom je nalazu izračunata razlika anuiteta kao cjeline koja uključuje i kamatnu stopu i tečaj. Iznos isplaćenog kredita u kunama je bio 517.071,50 Kn. Po ugovorenom roku otplate od 240 anuiteta i kamatnoj stopi 9,44%, anuitet bi iznosio 4.799,54 Kn. Primjenom kamatne stope po traženju Tuženika, Tužitelj je kao korisnik kredita u razdoblju od 31.01.2007. do 30.09.2015. platio ukupno manje iznose anuiteta od anuiteta koji bi bili plaćeni da je tijekom cijelog razdoblja otplate primijenjena kamatna stopa za kunske kredite i tečaj korišten pri isplati kredita, u ukupnom iznosu od 7.096,11 Eur. Manje plaćeni anuiteti su izraženi u pozitivnom iznosu, a više plaćeni s negativnim predznakom. Manje plaćeni iznos je kumulativ mjesečnih iznosa dospjelih sukladno otplatnoj dinamici kredita. Prikaz pojedinačnih mjesečnih iznosa je predložen tablično u nastavku druge dopune.

20. Nakon nalaza i mišljenja vještaka i dodatnog očitovanja (tri dopune), tuženik je predložio i četvrtu dopunu u odnosu na prigovor tuženika istaknut u točki 6. podnesak od 26. veljače 2024. Sud taj prijedlog nije prihvatio jer je vještak u nalazu i mišljenju i trima dopunama iscrpno postupio po nalogu suda i u odnosu na prigovore tuženika. Vještak je u trećoj dopuni naveo kako u izračun vještaka nisu uvrštene negativne razlike za vrijeme otplate s nižim tečajem od tečaja isplate kredita, ali je primijenjena kamatna stopa 3,23% od 01.01.2014.g., dakle uzeta je u obzir u početnom nalazu. Na sudu je odluka hoće li prihvatiti opciju bez ili sa negativnim razlikama, a u nastavku dajem mišljenje s negativnim razlikama, uz napomenu kako je u tablici prikazan isključivo iznos izražen u Eur i dodan je stupac s datumima plaćanja anuiteta. U prilogu

je tablica izračuna. Iako je kamatna stopa od 01.siječnja 2014. godine bila zakonski određena po stopi od 3,23% i niža od početno ugovorene, anuitet je i u narednom razdoblju bio viši od početno ugovorenog zbog sporije otplate glavnice do 31.12.2013.g. dakle ne postoje tzv. negativne razlike s osnove niže kamatne stope. Tužitelj je kao korisnik kredita zbog mijenjanja kamatne stope u razdoblju od 31.07.2007. do 30.09.2015. platio veće iznose anuiteta od anuiteta koji bi bili plaćeni da je tijekom cijelog razdoblja otplate primijenjena početno ugovorena kamatna stopa, u ukupnom iznosu Eur=7.218,87. Navedeni iznos je kumulativ mjesečnih iznosa dospjelih sukladno otplatnoj dinamici kredita. Tužitelj je kao korisnik kredita zbog primjene valutne klauzule i mijenjanja tečaja CHF u odnosu na kunu, uključujući i manje plaćene anuitete, u razdoblju cjelokupne otplate platio ukupno veće iznose anuiteta od anuiteta koji bi bili plaćeni da je tijekom cijelog razdoblja otplate primijenjen tečaj CHF u odnosu na kunu prema kojem je kredit isplaćen ukupnom iznosu Eur=9.359,36. Iznos isključivo negativne tečajne razlike je jednak Eur=206,74 Zbirni iznos preplate anuiteta iznosi 16.578,23 Eur sukladno fiksnom tečaju konverzije. Navedeni iznosi su kumulativ mjesečnih iznosa dospjelih sukladno otplatnoj dinamici kredita. Prikaz pojedinačnih mjesečnih iznosa je predložen tablično. Nakon treće dopune vještaka, tuženik (kao ni tužiteljica) nije predlagao provesti nikakvo dodatno vještačenje po bilo kojem vještaku, nije predložio dati vještaku Joviću bilo kakav dodatan nalog (već je tuženik predlagao dati tom vještaku opet isti nalog na koji se vještak već očitovao i po čemu je već postupio), niti je predložio eventualno saslušanje vještaka, pisano očitovanje ili izradu vještačenja po drugačijem ili novom nalogu, pa ni sud nije mogao izvoditi te dokaze koje stranke nisu predložile (sukladno pravnom stavu izraženom u odluci Županijskog suda u Zadru poslovni broj GŽ-3411/13 od 06. veljače 2014. godine). Aktivna legitimacija tužiteljice proizlazi iz nesporne činjenice da su stranke sklopile predmetni ugovor o kreditu i da je tužiteljica potrošač sukladno čl. 3. ZZP/03 i ZZP/07. Pravni interes tužiteljice postoji zbog utvrđenja ništetnosti odredbi o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi, sukladno navedenim odredbama ZZP/03, ZZP/07 i ZOO. Tužiteljica je već u tužbi predložila provedbu financijsko-knjigovodstvenog vještačenja te je u ovakvoj vrsti postupka uobičajeno uređenje tužbenog zahtjeva nakon provedenog vještačenja, odnosno tužiteljica je nakon vještačenja ovlaštena iznova naznačiti vrijednost predmeta spora.

21. U odnosu na prigovor tuženika da je tužiteljica već ostvarila pravo čije ostvarenje traži u ovom postupku i to sklapanjem Aneksa zbog čega joj se osporava pravni interes, ističe se da je samom ponudom konverzije tuženik postupio sukladno obvezi iz Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine broj 75/2009, 112/2012, 143/2013, 147/2013, 9/2015, 78/2015, 102/2015, 52/2016, 128/2022, 156/2023, u daljnjem tekstu: ZPK) i to promjene valute ugovora. U Dodatku ugovora o kreditu (o konverziji) nije navedeno da se određuje i kamatna stopa sukladno ZOO-u i Direktivi već se tim dodatkom jednostavno određuje kamatna stopa, onako kako je ista vrijedila za kredite koji su u navedenom razdoblju ostvarivani u valuti Euro, dakle i za te kamatne stope i za promjenu istih, nisu vođeni pojedinačni pregovori već je kamatna stopa mijenjana prema odluci jedne strane (tuženika) a takav tijek i promjena kamate samo inkorporirani u Aneks (dodatak) ugovora o kreditu za tužiteljicu. Ni u Dodatku ugovora ni u ZPK, nije navedeno da se višak koji je preplaćen zbog nezakonito mijenjanje kamate (kako je ranije utvrđeno) obuhvaća predmetnom konverzijom već se iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (osim uplata na ime neplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije)

pretvore u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

22. Tuženik drži da su kamate mijenjane u skladu sa zakonom i da bez obzira na konverziju tužbeni zahtjev nije osnovan. Uzimajući u obzir ZPK i Aneks (Dodatak) ugovora o kreditu zaključuje se da prilikom konverzije nije uzeto u obzir kako se radi o nezakonitim promjenama kamata, odnosno da to jest uzeto u obzir sam izračun konverzije bi drugačije izgledao jer bi se morao posebno izračunati i onaj dio više plaćenih iznosa s obzirom na promjene kamata koje nisu bile u skladu s odredbama ZOO-a i ZZP-a te Direktive 93/13/EEZ. Drugim riječima, konverzija je rađena s pretpostavkom da su kamate tijekom utuženog razdoblja mijenjane u skladu s navedenim propisima, za što je u ovom postupku utvrđeno da nije bio slučaj. Osim toga, između stranaka nije sporno da tuženik nije u bilo kojem dijelu udovoljio tužbenom zahtjevu već je ponudom predmetnog Dodatka jedino postupio po obvezi iz ZPK-a. I u tom slučaju tuženik je samo ponudio tužiteljici već gotov primjerak dodatka ugovora, unaprijed računajući sve promjene kamata koje je na kredite u EUR mijenjao isto kao i kod tužiteljevog Ugovora o kreditu (dakle, bez pregovora s drugom stranom o promjeni kamate, razlozima mijenjanja, okolnostima promjene itd.).

23. Iz svega se zaključuje kako je izvršena konverzija imala svrhu i učinak samo na promjenu valute kredita, ali ne i na saniranje nevaljane odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i načinu njene izmjene odnosno zaključenjem i potpisivanjem Dodatka Ugovoru nisu sanirani razlozi koji su bili razlog ništetnosti ove odredbe, no treba reći da prema odredbi čl. 326. st. 1. ZOO ništetan ugovor, ili njegov dio, ne postaje valjan kad uzrok ništetnosti naknadno nestane (Županijski sud u Zadru, GŽ-931/16 od 13. travnja 2018.). Aneksima ugovora o kreditima uređuje se pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istih, odnosno njima se ne rješava pitanje preplaćenih kamata u kreditima u valuti CHF kroz ovdje utuženi period, a do koje preplate je došlo zbog nepoštenog postupanja banaka, koje je utvrđeno ništetnim (Županijski sud u Zadru, GŽ-1365/16 od 16. ožujka 2018.).

24. S obzirom na utvrđenja valutne klauzule ugovora ništetnim, iznos koji je sukladno tim (ništetnim) odredbama naplaćen od tužiteljice, tuženik je stekao bez osnove, pa je sukladno čl. 1111. i 1115. ZOO-a, stjecatelj dužan te iznose vratiti zbog čega je odlučeno kao u izreci.

25. Tuženik je naveo kako je razvidno da je tuženikova „korist“ umanjena upravo zbog negativnih razlika nastalih kada je tečaj CHF bio ispod početno ugovorenog. Tuženik dakle, da nije ostvario „korist“ u visini samo više plaćenih iznosa, nego u dijelu koji je preostao kada se oduzmu negativne razlike, odnosno u visini ukupno nastale razlike. U ovom postupku je međutim utvrđeno da ne postoji tuženikova tražbina prema tužitelju. U konkretnom slučaju protutražbine tuženika nema. Plaćanjem anuiteta po tečaju nižem od početno ugovorenog tužiteljica nije ništa primila niti stekla bez osnove jer je čitavu uplatu primio tuženik pa ne postoji obveza za vraćanjem nečega što nije primio, a nedvojbeno nije utvrđeno ni da tuženik ima prema tužiteljici nepodmireno potraživanje.

26. Sud je o prijedlogu ili tužbenom zahtjevu vezan člankom 2. ZPP-a i nije sam mogao izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile (sukladno pravnom stavu izraženom u odluci Županijskog suda u Zadru poslovni broj GŽ-3411/13 od 06. veljače 2014. godine). Člankom 7. st. 1. ZPP propisano je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Sud u pravilu nije ovlašten utvrditi činjenice koje stranke nisu iznijele, niti izvesti dokaze koje one nisu predložile (sukladno pravnom stavu izraženom u odluci Županijskog suda u Zadru poslovni broj GŽ-3152/14 od 27. veljače 2015. godine). Prema čl. 219. st. 2. ZPP-a sud može tijekom postupka, kad ocijeni da je to svrsishodno za pravilno rješenje spora, upozoriti stranke na njihovu dužnost iz stavka 1. toga članka, a osobito na potrebu iznošenja odlučnih činjenica i predlaganja određenih dokaza te iznijeti razloge zbog kojih smatra da je to potrebno. Sukladno čl. 219. st. 2. ZPP-a ne postoji obveza suda upozoriti stranke na njihovu dužnost da iznose činjenice i dokaze na kojima temelje svoj zahtjev ili kojima pobijaju navode i dokaze protivnika (prema stavu izraženom u odluci VSRH poslovni broj Rev x-148/10). Sud odlučuje samo o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica (prema čl. 220. st. 3. ZPP-a i sukladno pravnom stavu izraženom u odluci Županijskog suda u Splitu GŽo-429/11 od 01. ožujka 2012. i GŽ-2478/2018 od 22. travnja 2020.– „ Sud ne samo da nije dužan, nego ne smije po službenoj dužnosti utvrđivati, postoje li još koje (neke) činjenice, koje bi možda bile pravno značajne za odlučivanje o istaknutom tužbenom zahtjevu, niti smije izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile (osim u slučaju kada posumnja da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati – članak 7. stavak 2. ZPP).“). Više ne postoji obveza suda da istinito i potpuno utvrdi činjenično stanje o kojem ovisi ili ne ovisi postavljeni tužbeni zahtjev. Sud nije ovlašten utvrđivati činjenice niti izvoditi dokaze koje stranke nisu predložile. (Županijski sud u Splitu GŽ R-755/2022 od 3. studenog 2022.). Sud nije ovlašten ni dužan izvesti dokaze koje stranke nisu predložile. (VSRH Rev 132/10 od 5. siječnja 2012.).

27. Zbog svega navedenog, procjenjujući svaki dokaz pojedinačno te dovodeći sve dokaze u međusobnu vezu, sud drži da je tužbeni zahtjev osnovan, kako je obrazloženo, pa je odlučeno kao u izreci.

28. Tužiteljici su dosuđene i zatezne kamate na temelju odredbe članka 29. stavaka 1. i 2. ZOO-a.

29. O trošku je odlučeno temeljem čl. 154. i 155. ZPP-a te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/2014, 118/2014, 107/2015, 37/22 i 126/22) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23), pa tužiteljici, s obzirom da je uspjela s tužbenim zahtjevom, pripada pravo na naknadu troška i to za sastav tužbe 100 bodova (Tarifni broj. 7.), sastav podneska od 24. siječnja 2024. vrijednost od 250 bodova (Tbr. 8.3.) te za zastupanja na ročištu od 16. ožujka 2021. i 2. listopada 2023. vrijednost od 100 bodova (Tbr. 9.1.), 12. rujna 2024., 30. siječnja 2025., 02. lipnja 2025. i 25. ožujka 2026. vrijednost od po 250 bodova (Tbr. 9.1.), što uz PDV od 25% te trošak vještačenja (300 eura) ukupno iznosi 4.066,31 eura. Vrijednost boda određena je prema tarifi koja je bila na snazi u trenutku poduzimanja radnje i sukladno vrijednosti predmeta spora. Odbijen je zahtjev za naknadom troškova sudskih pristojbi jer taj trošak za tužiteljicu nije nastao, imajući u vidu odredbe čl. 11. st. 1. toč. 20. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/2018, 51/2023).

30. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Splitu, 27. svibnja 2026.

S u d a c

Tomislav Bago

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se predaje putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA

1. Tužiteljici po punomoćnicima.
2. Tuženiku po punomoćnicima.

Broj zapisa: **9-30888-a46db**

Kontrolni broj: **01468-fcecc-a7e98**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tomislav Bago, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.